

475.

ZARZĄDZENIE Nr 49 KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 2 marca 1950 r.

w sprawie kupna i sprzedaży złota.

Na podstawie art. 3 i 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 36, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549) Komisja Dewizowa zarządza, co następuje:

1. Zezwala się na skup w kraju złota we wszelkiej postaci z wyjątkiem złota w monetach i sztabach:

a) firmom i osobom, trudniącym się zawodowo rzemiosłem złotniczym na podstawie karty rzemieślniczej na wykonywanie złotnictwa w zakresie wyrobu przedmiotów

z metali szlachetnych lub jubilerstwa i świadectwa złotniczego, wydanego przez władze probiercze;

b) lekarzom-dentystom, uprawnionym technikom dentystycznym i technikom dentystycznym — trudniącym się zawodowo czynnościami techniczno-dentystycznymi, zrzeszonym w Związku Zawodowym Pracowników Służby Zdrowia i posiadającym odpowiednie zaświadczenie o wykonywaniu praktyki, wydane przez właściwą władzę administracji ogólnej.

2. Zezwala się każdej osobie fizycznej i prawnej na sprzedaż złota we wszelkiej postaci z wyjątkiem złota w monetach i sztabach — firmom i osobom, wymienionym w punkcie 1.

3. Przez wyrażenie „złoto w sztabach“ należy rozumieć stopy złota, które:

a) zawierają co najmniej 900⁰/₀₀ czystego złota,

b) ważą ponad 500 gramów,

c) opatrzone są cechą lub numerem Banku Emisyjnego albo Mennicy (krajowej lub zagranicznej).

4. Zezwala się firmom i osobom wymienionym w pkt 1 na sprzedaż, a wszystkim osobom — na zakup złota dentystycznego w postaci blachy, drutu okrągłego i kształtkowego, krawków i spoiw (lutów).

5. Firmy i osoby, wymienione w pkt. 1, mogą korzystać z uprawnień, wynikających z niniejszego zarządzenia pod warunkiem:

a) prowadzenia rejestru obrotu złotem, poświadczonego przez urząd skarbowy właściwy do wymiaru podatku obrotowego,

b) posiadania dla każdej transakcji dowodu nabycia, sprzedaży, przyjęcia lub oddania do przerobu albo zwrotu złota,

c) uwidocznienia każdej transakcji w osobnej pozycji rejestru,

d) przechowywania rejestru, rachunków i innych dokumentów w sposób umożliwiający w każdej chwili kontrolę.

6. Rejestr powinien zawierać następujące rubryki:

A. po stronie przychodu:

a) liczbę porządkową,

b) datę zakupu lub przyjęcia do przerobu złota,

c) rodzaj, próbę, a w razie jej braku, oznaczenie procentu złota i wagę brutto złota,

d) imię i nazwisko lub firmę oraz dokładny adres sprzedawcy lub zleceniodawcy;

B. po stronie rozchodu:

a) liczbę porządkową,

b) datę sprzedaży lub zwrotu złota przerobionego lub nieprzerobionego,

c) rodzaj, próbę, a w razie jej braku, oznaczenie procentu złota i wagę brutto złota sprzedanego, zwróconego lub zużytego do produkcji, jak również wagę ubytku złota przy produkcji,

d) imię i nazwisko lub firmę oraz dokładny adres nabywcy, zleceniodawcy lub zleceniobiorcy.

7. Z chwilą założenia rejestru należy wpisać posiadane lub przyjęte do przerobu złoto w osobnych pozycjach według firm względnie nazwisk sprzedawców lub zleceniodawców.

Dalszych wpisów do rejestrów należy dokonywać z chwilą nabycia lub przyjęcia złota do przerobu.

Firmy i osoby, wymienione w pkt 1, winny dotychczas prowadzone rejestry zamknąć i pozycje niezlikwidowane na dzień wejścia w życie niniejszego zarządzenia przenieść do nowego rejestru. Dotychczasowe rejestry winny być przechowywane na równi z nowozałożonymi.

8. Oddanie lub przyjęcie do przerobu złota również w monetach nie jest handlem w rozumieniu przepisów dewizowych.

9. Obrót w kraju złotem w postaci wyrobów gotowych do użytku nie jest ograniczony przepisami dewizowymi. Nie należy jednak uważać za takie wyroby przedmiotów, które normalnie ze złota nie są wyrabiane.

10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc postanowienia uchwały generalnej Komisji Dewizowej Nr 42 z dnia 3 maja 1948 r. w sprawie kupna i sprzedaży złota w kraju (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 60, poz. 246).

KOMISJA DEWIZOWA

H. Kotlicki, E. Wierchoń